

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

The IV International Science Conference
«PROBLEMS OF PRACTICE,
SCIENCE AND WAYS TO SOLVE THEM»
October 11 – 13, 2021

Milan, Italy

PROBLEMS OF PRACTICE, SCIENCE AND WAYS TO SOLVE THEM

Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference

Milan, Italy

(October 11 – 13, 2021)

UDC 01.1

ISBN – 978-9-40362-459-4

The IV International Science Conference «Problems of practice, science and ways to solve them», October 11 – 13, Milan, Italy. 201 p.

Text Copyright © 2021 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2021 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Novak A. The influence of the origin of forestry on the variability of radial growth of oak in the western forest steppe of Ukraine // Problems of practice, science and ways to solve them. Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference. Milan, Italy 2021. Pp. 10-13.

URL: <https://eu-conf.com>.

PROBLEMS OF PRACTICE, SCIENCE AND WAYS TO SOLVE THEM

5. Про затвердження Інструкції зі статистики заробітної плати: Наказ Державного комітету статистики України від 13.01.2004 р. № 5 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0114-04> (дата звернення 05.10.2021).

6. Трудове право України: Академічний курс: Підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. За ред. П.Д. Пилипенка. К.: Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2004. 536 с.

7. Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати: Закон України від 19.10.2000 р. № 2050-III. Дата оновлення: 11.02.2003. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2050-14> (дата звернення 05.10.2021).

ДЕЯКІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Салманов Олексій Валерійович

кандидат юридичних наук,
викладач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства
факультету №1 Харківського національного університету внутрішніх справ

Проблема регламентації та слідчої практики проведення негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД) і по сьогодні залишається вкрай актуальною, оскільки від правильності проведення таких дій залежать допустимість доказів та подальша перспектива кримінального провадження. Слід звернути особливу увагу на процесуальний порядок отримання доказів слідчим та прокурором під час досудового розслідування та зрозуміти, чи в порядку, передбаченому положеннями Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), отриманий той чи інший доказ в кримінальному провадженні. Перш за все необхідно визначити, що проведення НСРД в кримінальному провадженні регулюється Конституцією України¹, КПК України, Законами України «Про оперативно-розшукову діяльність» та «Про державну таємницю». Окремим документом, який регламентує порядок проведення НСРД, є Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затверджена спільним наказом Генерального прокурора України, міністра внутрішніх справ України, головою Служби безпеки України, головою Адміністрації державної прикордонної служби України, міністром фінансів України, міністром юстиції України 16.11.2012 року № 114/1042/516/1199/936/1687/5².

Типовою помилкою органів досудового розслідування під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій є оформлення отриманих внаслідок НСРД даних у відповідних протоколах. Саме на оформлення протоколів про хід і результати негласних слідчих (розшукових) дій необхідно звертати особливу увагу. Відповідно до ст. 252 КПК України фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій повинна відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження, передбаченим КПК України. За результатами проведення негласної слідчої (розшукової) дії складається протокол, до якого в разі необхідності долучаються додатки.[1, с. 262–263]. Тобто дана стаття відсилає нас до ч. 1 ст. 104 КПК України, де вказується що у випадках, передбачених КПК України, хід і результати проведення процесуальної дії

¹ Конституція України : закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР : ред. від 21.02.2019 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/254к/96-вр> (дата звернення: 08.10.2021).

² Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : наказ Ген. прокуратури України, МВС України, Служби безпеки України, Адміністрації держ. прикордон. служби України, М-ва фінансів України, М-ва юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12> (дата звернення: 08.10.2019).

фіксуються у протоколі. Отже, в протоколі НСРД повинно бути зафіксовано хід даної процесуальної дії. Проте, частою помилкою слідчих є складання протоколу про результати негласної слідчої (розшукової) дії і не фіксування в протоколі НСРД ходу даної процесуальної дії. А, отже, органи досудового розслідування не відображають перебіг всієї процесуальної дії, а зазначають лише результати, які було отримано під час її проведення³.

Як приклад, можемо взяти такий вид НСРД як контроль за вчиненням злочину. Досить часто не вказують хто конкретно з оперативних працівників чи залучених спеціалістів встановлював на дану особу спеціальне обладнання аудіо-, відеоспостереження та хто конкретно знімав обладнання з особи, яка залучена до конфіденційного співробітництва; не зазначається маршрут (геолокаційне пересування), яким особа, залучена до конфіденційного співробітництва, пресувалася від оперативного підрозділу на зустріч з особою, щодо якої проводиться контроль за вчиненням злочину, та не вказується маршрут її повернення до оперативного підрозділу [2, с. 126].

Також не менш важливою помилкою є відсутність ухвали слідчого судді на здійснення аудіо- та відеоконтролю, фотографування та застосування спеціальних технічних засобів для спостереження під час здійснення контролю за вчиненням злочину. Як приклад, слідчий, прокурор складає клопотання про дозвіл на проведення даного виду НСРД щодо громадянина «Х», після чого слідчий суддя надає йому ухвалу відповідно до ст. 260 КПК України. В ході проведення даного аудіоконтролю особи орган досудового розслідування отримує відомості розмов, які стосуються кримінального правопорушення громадянина «Х» та розмов громадянина «Z», що заносить в протокол. Тут і виникає типова помилка, адже, якщо дозвіл був наданий лише на аудіоконтроль громадянина «Х», то відомості, отримані щодо громадянина «Z» і відображені у відповідному протоколі, є незаконними та порушують його конституційні права на таємницю листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції та невтручання в особисте і сімейне життя відповідно до ст. 31 та 32 Конституції України, а такий протокол НСРД є недопустимим [2, с. 127].

Слушною є думка деяких авторів з приводу того, що система принципів втручання у приватне спілкування (аудіо-, відеоконтроль особи) під час проведення НСРД складається із загальних принципів (закріплених законом) та спеціальних принципів (підстав механізму їх реалізації). [3, с. 1–10]

Отже, з вищевикладеного можна зробити висновок, що в слідчій практиці з боку органів досудового розслідування та прокурорів часто допускаються порушення вимог кримінального процесуального законодавства як щодо процесуального порядку проведення НСРД, так і здійснення контролю за їх правомірністю. Водночас, вважаємо, що інститут НСРД потребує доопрацювання та вдосконалення його нормативно-правового врегулювання, зокрема в положеннях КПК України.

³ Кримінальний процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 No 4651-VI : ред. від 18.10.2019 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 08.10.2021).

Список літератури:

1. Лазоренко Є., Помаз Я. Деякі проблеми використання протоколів проведення негласних слідчих (розшукових) дій та додатків до них. Підприємництво, господарство і право. 2019. Вип. № 4. С. 262–263. 2. Сердюк А. В. Процесуальні аспекти проведення аудіо-, відеоконтролю особи як різновиду негласних слідчих (розшукових) дій. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки. 2016. Вип. № 3, Т. 2. С. 126–127. 3. Vladyslav Teremetskyi, Ihor Tataryn, Volodymyr Kovalenko, Mykola Yakovenko, Zhanna Udovenko, Oleksii Salmanov. Phenomenon of Interference with Private Communication as the Category of Theory and Practice of Criminal Proceedings. Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues. Volume 24, Special Issue 1, 2021. pp.1-10.